

ANEXA 1

Raport final nr. 856 din data de 11.07.2012
privind soluționarea Sesizării înregistrată la CNECSDTI cu nr. 277 din data de 20.03.2012

1. Sinteza conținutului sesizării

Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării (CNECSDTI) a primit și înregistrat sesizarea cu nr. 277 din data de 20.03.2012. Sesizarea se referă la presupuse fapte de plagiat care ar fi fost identificate de reclamant în lucrarea domnului prof. univ. dr. Petru Dunca „Introducere în antropologia culturală a alimentației”, apărută la editura Fundației Axis, Iași, 2004. Concret, reclamantul susține ca “o carte a prof.univ.dr Petru Dunca de la Universitatea de Nord din Baia Mare este copiată, în anumite puncte ale sale, după celebra „Istorie a culturii și civilizației” a lui Ovidiu Drimba, fără a se menționa sursa”. Pentru susținerea acestor afirmații reclamantul a atașat sesizării un text conținând mai multe pasaje din cartea lui Petru Dunca puse în paralel cu scurte fragmente și paragrafe din cartea lui Ovidiu Drimba. Reclamantul afirmă, de asemenea, că „judecând după stilul d-lui Dunca este probabil că și alte părți întinse din aceeași carte sunt de asemenea copiate.” Această afirmație nu este susținută de nicio probă.

În acord cu prevederile legale în vigoare, CNECSDTI l-a informat pe dl. prof.univ.dr. Petru Dunca de existența și conținutul acestei sesizări prin adresa nr. 279 din data de 20.03.2012

La data primirii sesizării, înregistrată la CNECSDTI cu nr. 277 din data de 20.03.2012, dl. prof.univ.dr. Petru Dunca era Decanul Facultății de Litere a Universității de Nord din Baia Mare. În temeiul art. 28 alin.1, lit.c din Regulamentul de organizare și funcționare, CNECSDTI constată că este competent să analizeze sesizarea.

2. Analiza informațiilor, documentelor și probelor materiale din conținutul sesizării

Reclamantul își susține afirmațiile despre presupusul plagiat pe o serie de scurte pasaje (circa 30, majoritatea de până la 10 cuvinte) extrase din cartea domnului Petre Dunca „Introducere în antropologia culturală a alimentației”, apărută la editura Fundației Axis, Iași, 2004, pe care le pune în paralel cu pasaje și paragrafe din cartea lui Ovidiu Drimba, „Istoria culturii și civilizației”.

În răspunsul său, înregistrat la CNECSDTI cu nr. 594 din 22.05.2012, dl. Petru Dunca susține că lucrarea „Introducere în antropologia culturală a alimentației”, apărută la editura Fundației Axis, Iași, 2004, este o carte „de pionierat în etnologia și antropologia românească, aducând elemente de sinteză care se adresează studenților, masteranzilor și publicului larg, având rolul de informare în arealul culturii generale”. Petru Dunca subliniază, de asemenea, că nu există nicio identitate de structură între cele două lucrări și listează în răspunsul său cuprinsul fiecăreia dintre cele două lucrări. Dl. Dunca precizează că lucrarea sa are un număr de 285 de note bibliografice, iar în bibliografia finală sunt indicate 107 cărți de referință națională și internațională în domeniu. Reclamatul susține și faptul că „textul sesizării distorsionează pasaje din conținutul lucrării și omite bibliografia de bază” (unde este menționată și cartea lui O.Drimba). De asemenea, afirmă ca unele dintre informațiile din lucrarea sa la care face referire sesizarea au un caracter general, regăsindu-se și în alte lucrări decât cea a lui O.Drimba. În finalul răspunsului său, reclamatul solicită respingerea învinuirii de plagiat la adresa cărții „Introducere în antropologia culturală a alimentației” și reclamă „recunoașterea caracterului său științific”.

3. Constatare argumentativă cu privire la presupusa abatere de la buna conduită, etica și deontologia în activitatea de cercetare-dezvoltare

În urma analizei documentelor prezentate CNECSDTI a ajuns la următoarele constatări:

1) O analiză comparativă generală a celor două lucrări menționate relevă faptul că, atât sub raportul tematicii principale, cât și în ceea ce privește structura compozițională, acestea sunt clar diferențiate. Lucrarea lui Ovidiu Drimba este un amplu tratat de istoria culturii și civilizației universale, în timp ce cartea lui Petru Dunca vizează o abordare de antropologie culturală centrată pe un aspect particular al vieții popoarelor, și anume tradițiile modului lor de alimentație, considerate caracteristice pentru cultura și civilizația lor.

2) Pe fondul acestei diferențe semnificative, pot fi identificate, totuși, în anumite pasaje, unele apropieri și similitudini la nivelul documentării, al fondului comun de informații, și, uneori, chiar la nivelul formulărilor lexicale, în acest sens cartea lui O. Drimba fiind în mod evident – deși nu întotdeauna asumat explicit, prin indicații bibliografice punctuale – una dintre sursele de documentare preferențiale pentru lucrarea lui Petru Dunca.

3) Pasajele incriminate în sesizare se referă, în principal, la o serie de informații cu caracter istoric și cultural (ca de ex. tradițiile culinare ale unor popoare, așa cum s-au păstrat în mărturie istorice), care se regăsesc și în cartea lui O. Drimba, precum și în alte lucrări dedicate respectivelor culturi și civilizații. De altfel, în afară de informațiile preluate din cartea lui Ovidiu Drimba, în notele bibliografice există și alte numeroase referințe la lucrări ale unor reputați antropologi, etnologi, istorici și filosofi ai culturii.

4) Prin caracterul lor de cunoștințe de cultură generală, unele dintre aceste informații pot fi considerate ca aparținând unui fond comun de cunoaștere și instruire școlară cu privire la civilizațiile vechi (asemenea „locuri comune” întâlnim, de pildă, în dicționare, enciclopedii, manuale de istoria culturii, diverse „materiale didactice” etc.).

5) În cazul altor informații – și pentru a evidenția mai mult caracterul științific al abordării – s-ar fi impus indicarea mai riguroasă a surselor bibliografice prin note referențiale punctuale și nu doar prin includerea autorilor și cărților în bibliografia finală a lucrării. Dar ponderea acestor situații este, totuși, minoră în economia lucrării și nu atestă intenția de a realiza un plagiat, ci relevă, mai degrabă, o anumită deficiență de rigoare științifică în modul de prelucrare a datelor rezultate din documentarea care a stat la baza cărții.

4. Concluzii

În concluzie, Consiliul Național de Etică apreciază că acuzațiile de plagiat nu se confirmă.

Vicepreședinte CNECSDTI
Vergil Muraru

